

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Kataríny Pramukovej, v právnej veci žalobcu: **S.**, **B.**, proti žalovanému: **JUDr. J. G.**, **Č.**, správca konkurznej podstaty úpadcu **P.**, so sídlom **P.**, IČO: **X.**, zast. JUDr. **N. K.**, advokátom so sídlom **F.**, **N.**, **o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. novembra 2008, č. k. 5 Cbi 10/2007-79, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. novembra 2008 č. k. 5 Cbi 10/2007-79 sa **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. novembra 2008 č. k. 5 Cbi 10/2007-79 vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu: **P.**, so sídlom **P.** v konkurznom konaní sp. zn. 3K 11/93 vedenom na Krajskom súde v Bratislave nehnuteľnosť – pozemok parc. č. **X.** trvalý trávny porast o výmere 627 661m², vedený na LV č. **X.**, k. ú. **D.Š.** a zaviazal žalovaného zaplatiť na účet Krajského súdu v Bratislave sumu 10 000,- Sk súdneho poplatku.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou došlou na súd prvého stupňa 19. januára 2007 žiadal, aby súd vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu: P., so sídlom P. nehnuteľnosť – pozemok parc. č. X. trvalý trávny porast o výmere 627 661m², vedený na LV č. X., k. ú. D.Š.. Svoj nárok odôvodnil tým, že predmetná nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. X. v prospech vlastníctva S. (ďalej len S.). V prípade dotknutej nehnuteľnosti ide o nehnuteľnosť spĺňajúcu charakteristiku podľa § 1 zák. č. 299/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov, ktorá podľa § 17 a § 22 tohto zákona a § 34 zák. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úpravách, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a v pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, ako nehnuteľnosť poľnohospodárskeho charakteru vo vlastníctve štátu prešla do správy S., nakoľko posledný pozemkovo knižný vlastník – J. v D. Š. zaniklo a jeho majetok prešiel do Š., n. p. Aj súčasný nájomca získal nájomný vzťah na základe tejto skutočnosti, že pozemok tvorí súčasť súboru vecí po Š. H., š. p. Žalobca uviedol, že žalovaný nepreukázal, že uvedený pozemok patril úpadcovi alebo jeho právnenému predchodcovi. Aktívnu legitimáciu odvodzuje z ust. § 34 ods. 4 zák. č. 338/1991 Zb., žalobca predložil aj doklad, že žalovaný nie je právnym nástupcom J.D.Š.. V čase vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka bol žalobca vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že predmetná nehnuteľnosť prešla s použitím zák. č. 229/1991 Zb. do vlastníctva J.D.Š.. Prvou zmienkou o držiteľovi, nájomcovi alebo inej oprávnenej osobe, ktorou má byť Š. H., š. p., čo vyplýva z evidenčného listu č. X. pod položkou výkazu zmien X./X.. Z tohto záznamu vyplýva, že až v roku 1996 bol vykonaný záznam s iným subjektom, ako bol vlastník, ktorý je zapísaný v pozemkovoknižnej vložke č. 1 k. ú. D.Š.. Slovenská republika nikdy nebola vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, jeho vlastníkom bolo J.D.Š. a až zápisom pod položkou výkazu zmien X./X. bez relevantného právneho titulu došlo k zápisu vlastníctva v prospech S.. Navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem najmä preto, že nie je zástupcom vlastníka, t. j. štátu, pričom poukázal na § 34 ods. 14 zák. č. 330/1991 Zb. a § 21 ods. 2 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia S. prináleží zastupovať štát pred súdom vo veciach, keď je nesporná existencia vlastníckeho práva štátu. Preto žalovaný namietol aktívnu legitimáciu žalobcu. Žalovaný taktiež uviedol, že J.D.Š. sú právnym predchodcom

úpadcu, žiadne doklady však nemá. V roku 1996 sa predmetná nehnuteľnosť ocitla v evidencii Š. H., š. p., ktorý vznikol rozdelením A. Z., š. p.. Ten nikdy v evidencii predmetnú nehnuteľnosť nemal. Preto žiadal, aby žalobca preukázal, že predmetná nehnuteľnosť bola právne relevantným spôsobom prevedená z vlastníctva J.D.Š. do vlastníctva štátu.

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa dospel k nasledovnému záveru:

Podľa § 1 ods. 3 zák. č. 33/1991 Zb. Pozemkový fond spravuje poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom.

Podľa ods. 14 Pozemkový fond za štát a neznámych vlastníkov 23h/ koná pred súdom vo veciach nehnuteľností vo vlastníctve štátu uvedených v osobitnom predpise, 5/ podielov spoločnej nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu a poľnohospodárskych pozemkov, ktorých vlastník nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné; obdobne postupuje správca vo veciach lesných pozemkov vo vlastníctve štátu a lesných pozemkov, ktorých vlastník nie je známy.

Aby v zmysle § 34 ods. 14 cit. zák. mohol S. zastupovať štát pred súdom, musí ísť o súdne konanie vo veciach nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve štátu, t. j. existencia vlastníckeho práva musí byť nesporná.

Naliehavý právny záujem žalobcu je daný tým, že správca konkurznej podstaty zapísal predmetnú nehnuteľnosť do súpisu konkurznej podstaty. Predmetná žaloba je žalobou procesnou a nie hmotnoprávnou.

Žalobca preukázal svoje vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti LV č. X.. Právnym titulom na zápis vlastníckeho práva bol zápis v pozemkovo-knižnej vložke č. 1 k. ú. D.Š., pričom vlastníctvo majetkovej podstaty v zmysle zák. č. 81/1949 prešlo do vlastníctva J.D.Š., ktoré vzniklo podľa zák. č. 69/1949 Zb. V prípade, že J. zaniklo a prešlo do štátnych majetkov, pozemky prešli

do vlastníctva štátu s ostatným majetkom D.. Táto skutočnosť vyplýva i z Metodického usmernenia Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 59/1995-430. Predmetná nehnuteľnosť bola zapísaná na LV č. X..

Správca konkurznej podstaty zapísal predmetnú nehnuteľnosť do súpisu konkurznej podstaty úpadcu a nepreukázal, že v čase vyhlásenia konkurzu uvedený pozemok patril úpadcovi alebo jeho právnenému predchodcovi.

Súd sa nemôže odchýliť od stavu zápisu v katastri nehnuteľností. Nie je možné spochybniť platný list vlastníctva, lebo takýmto spôsobom by súd preskúmaval rozhodnutie iného orgánu, v inom konaní. Preto súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. s prihliadnutím na úspech účastníkov v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie v zákonom stanovenej lehote a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie z týchto dôvodov:

Žalovaný namieta, že súd nemôže vylúčiť vec z konkurznej podstaty, ale len uložiť povinnosť žalovanému správcovi konkurznej podstaty, vylúčiť vec z konkurznej podstaty. Ďalej súd prvého stupňa pochybil, keď vyhodnotil žalobu ako účastníka konania (pričom mal jeho vlastníctvo k veci preukázané listom vlastníctva, ale sa nezaoberal hodnovernosťou zápisu na predmetnom LV a nevyriešil tak otázku aktívnej legitímácie žalobcu. Nebolo povinnosťou žalovaného preukázať hodnovernosť údajov uvedených na LV. Toto bolo povinnosťou žalobcu.

Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na úhradu trov konania. Žalobca má predmetnú nehnuteľnosť zapísanú na LV, jej držbu preukázal nájomnou zmluvou, v ktorej vystupuje ako prenajímateľ a tiež preukázal prechod majetku z bývalého J.D.Š. na n. p. M. stálej celoštátnej poľnohospodárskej výstavy., t. j. zoštátnenie bývalého družstevného majetku. K zoštátneniu majetku

J.D.Š. došlo na základe členskej schôdze D. z 10. novembra 1966, súhlasu Ministerstva zemědělství č. 83 384/67 z 24. februára 1967 a rozhodnutia V. N. č. X./67-So, na základe ktorých J.D.Š., zaniklo a jeho majetok bol prevedený na vyššie uvedený národný podnik. Žalobca taktiež preukázal, že žalovaný nie je právnym nástupcom J.D.Š..

K výroku napadnutého rozhodnutia, žalobca uviedol, že v aplikačnej praxi súdov sa uznávajú obe formy výrokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a následne tento právne správne vyhodnotil.

Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa a k odvolacím dôvodom žalovaného zaujal nasledovné stanovisko.

Žalobu na vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty (excindačná žaloba – 19 ZKV) je treba odlišovať od žaloby na vydanie takéhoto majetku. Výsledkom úspešného uplatnenia (excindačnej) žaloby je vylúčenie určitého majetku zo súpisu konkurznej podstaty a tým aj straty správcovho oprávnenia nakladať s týmto majetkom. Vylučovaciu žalobu, je treba odlišovať od žaloby na určenie vlastníckeho práva. Zápis majetku do súpisu konkurznej podstaty iba deklaruje navonok skutočnosť, že správca konkurznej podstaty považuje takýto majetok za majetok podstaty.

Skutočnosť, že správca konkurznej podstaty zaradil vec do súpisu majetku úpadcu, zakladá tomu, kto namieta jej zaradenie do súpisu oprávnenie podať vylučovaciu žalobu, a preto súd neskúma, či žalobca má naliehavý právny záujem tak, ako je to pri žalobách podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p.

Teda aktívna legitímácia žalobcu je daná uplatnením si nároku na vec zapísanej do konkurznej podstaty (§ 19 ZKV).

Žalovaný v odvolaní i v konaní na súde prvého stupňa spochybnil vlastníctvo žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti a má zato, že žalobca má preukázať skutočnosť ohľadom právneho nástupníctva a bolo jeho povinnosťou preukázať hodnovernosť údajov uvedených v LV.

Odvolací súd je názoru, že žalobca dostatočne preukázal svoje tvrdenie. Je názoru, že aj žalovaný má povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 120 ods. 1 O. s. p.) t. j. že tvrdenia žalovaného nie je povinnosťou preukazovať zo strany žalobcu.

Žalobca písomnými dôkazmi preukázal vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorú žiada vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty. Žalovaný žiadnym relevantným dôkazom nevyvrátil opak žalobcových tvrdení. Jedným z dôkazov predložených žalobcom je aj list vlastníctva č. X., ktorý preukazuje vlastníctvo žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti, pokiaľ v konaní nebolo preukázané niečo iné, je potrebné k tomuto dôkazu prihliadať a nemožno tento dôkaz bez ďalšieho spochybňovať.

Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou žalovaného týkajúcou sa výroku napadnutého rozhodnutia a dospel k názoru, že vec môže byť vylúčená zo súpisu konkurznej podstaty len na základe rozhodnutia súdu. Preto rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu predmetnú nehnuteľnosť, nie je nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. t. j. podľa úspechu účastníkov

v odvolacom konaní, pričom úspešnému účastníkovi – žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková